

tren del vespre, tot examinant de pas lo terror compres entre abduas poblacions, mes no havia contat en que 'l tren qu' anava á montar no passava de Granollers; lo que m' obligá á devallar á dita vila; encar que aixó no alterava en essencia mon projecte, perque res m' impedía seguir l' itinerari á la inversa.

Desde 'l tren faig las següents observacions:

Lo terror sobre que descansa la via de França per lo Plá de Barcelona fins á embocar l' estret ó angostura que obriren las aigues pliocénicas durant sigles á través de la cordillera litoral, es constanment contemporani ó post-aternari (1), format per los aluvions en el subçol y los llots en la superficie, del delta del Besós, qu' han recubert y sepultat al quaternari fins á ben poca distancia de dita via, donchs que la del Nort que passa tan poch separada d' aquesta, trepitja sempre en lo mateix trajecte, lo *loess* nodulós del quaternari roig de la faixa litoral qu' al peu de la cordillera convertida en aquell temps en islas, formaren las arenas y llots baixats de sas vertents. Al embocar dit estret arriba fins á ella sostenintla, una petita estribació procedent del *turó den Mayolas*, formada per las piçarras paleoçoi-cas ó primarias (llicorellas), que constitueixan, ab lo granit la cordillera litoral; després continua trepitjant aluvions y llots contemporanis de desbordament. A abdós costats d' aquesta estreta canyada, al peu de las vertents, hi han algunas petites tacas de llots y arenas, fins gravas, del quaternari roig, qual estratificació, encar qu'

imperfecte, indica que foren depòsats en lo fons de las aigues, lo qual té importancia per lo que després diré, y que son avuy fitas aisladas que restan del manto continuo que en altre época enllasaria en forma d' itsne, lo del Plá de Barcelona ab lo del Baix Vallés, únicas qu' ha respectat l' acció devastadora del Besós, ab los grans desbordaments que deu haber tingut desde alguns mils anys á aquesta part.

Fins á Montmeló continúa lo ferrocarril crusant per mitg de sediments moderns qu' ocupan una extensa sona á abduas parts del riu, la qual s' aixampla vers lo Nort prolongantse per lo fons de las valls, al unírseli las en que discorren lo Ripoll y las rieras de Sta. Perpétua, Caldas, Mollet y Parets, quinas corrents havent buidat primer lo terror formant una extensió suficientment baixa, la recubriren després y ja en la época actual, ab sos materials de desbordament, qual llot superior fá tan fertils á tals terrers. Dit sediment es en algun siti d' un color rogench bastant pronunciat que fa assemblarlo al quaternari superior, lo que s' deurá ab tota seguretat á trobarse los materials de tal formació en la conca de las esmentadas rieras, al peu de la cordillera interior. Las lloas que separan las valls de las repetidas rieras, estan constituidas per la aluvió del Tortonench superior últim pis ó época del período miocenich; de l' era Neosoica Cainosoica ó Terciaria—que s' ha anomenat en contraposició al quaternari y actual, *aluvió antich del Vallés*. Per la part oposada ó sia per lo costat oriental del Besós lo terror post-aternari, arriba fins á las rocas primarias de la cordillera litoral. Sols proxim y junt á l' estació de Mollet se veu quelcom de *loess* ó sediment

(1) Faré oportunament las indicacions degudas per posar al alcans de tots los llegidors de LA GRANOLARIA, la insignificació dels mots ó conceptes que pugan tenir quelcom de técnichs.